

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 16 ANULU 'XXI.

Telegraful este de dñe ori pre septembra: Duminecă și Joi. — Prenumeratul se face în Sabiu la expeditia foieș pre afară la c. r. postă cu banii gata prin scrisori francate, adresate către expeditia. Prețul prenumerării pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ea pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iéra pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principala și terii străine pre anu 12 1/2 fl. anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia óra cu 7 er. sirulu, pentru a doua óra cu 5 1/2 er. si pentru a treia repetare cu 3 1/2 er. v. a.

Sabiu, in 25 Februarie (9 Mart.) 1873.

Intr-o siedintă a comisiei scolare din diecesă reformată de preste Tisă tenuă în Dobretinu, s'a desbatutu și proiectul ministerului în privința organizării scolelor medie, asupra cărui profesorii din Dobretinu și-au datu parerea întracolo: ca proiectul acesta, incredintându căsă invetiționului dimpreuna cu denumirea profesorilor ministerului, vătăma autonomia biserică protestantilor; nu tiene de potrivit scopului a propune dñe limbi nouă în clasele următoare nă după altă; ca profesorii aplicând la scole medie confessionale sa fie detori a ascultă trei ani la universitățile din afara, nu este de aprobat, ci în locul acestei să se înființeze la tōte scolele superioare protest. preparandii de profesori; sa se sustina și prevenitorii solemnitățile obișnuite la esamenele publice anuale; statul nu mai atunci i-ar compete dreptul de a denumi pre directorul scolelor medie confessionali, de căr regimul va suportă celu putină jumătate din tōte cheltuele scolii respective; suprinspectiunea statului de o potriva asupră scolelor confessionali și de statu nu se poate primi, de orece aru fi deprimatore pentru spiritul liber protestantic, darea nici nu e de lipsă, căci suprinspectiunea acăstă o pără autoritatea biserică.

Dep. Parteniu Cosmă a interpelat în sied. din 3 Martiu pre ministrul de culte și instrucțiune publică în afacerea subvenționării gimnaziului nostru din Brasovu.

Interpelatiunea acăstă, după cum asigură "Federatiunea" este o urmare a unei intenții, carea de căr este adeverată, trebuie să dicem că e unu fenomen fără tristu alu referinței majoritatii diecă satia cu lipsile poporului. Dep. G. O. M. vorbă în siedintă din 3 Martiu pentru urcarea subvenției clerilor române și facă totu odă proponerea că sumă preliminată pentru gimnaziul din Brasovu sa se dea fără condiție. Asemenea propunere facă și dep. Bonciu. Ministrul Trefort declară ca condiția nu e posă de denisul ei și nici nu tiene la densa. Dietă dice "Fed." era măi pre acă sa voteze sumă necondiționată, pre căndu presedintele dietei incurcă folclorul, și pre dep. Cosmă nu-l lasă la ouvertu. Motivele presedintelui dielei suntă fără temeu dăru invinsu, pentru că su cestiuinea de unu gimnasiu romanescu; în realitate inse e vorba de înaintarea cultorei și instrucțiunei și din motive prejudecătoare dietă votăză contra acestor că sa dovedeșca că nu iubesc pre toti săi patriei.

In Franciă se cerne de multă, dar inca nu s'a ajunsu la unu regim definitiv.

Din Spania sosesca sciri ingrijitoare. Carlistii se dice că dispun de 35,000 omi bine armati și echipati, carii în o luptă cu trupele guvernului au reportat o victoria asupră acestor că acum ameninția cetatea Pamplona. Alte sciri descooperă ca socialistii din Franciă, între cari renunțul Closset, voiesc să strabata în Spania că sa ajute la introducerea socialismului.

Dietă Ungariei.

Siedintă din 24 Februarie a casei deputatilor a deschide presedintele Bittó la 10 óre. Pre fotoliile ministeriale erau: Zichy, Trefort, Pauler. Dupa formaliele obișnuite se face o interpellatiune în afacerea autonomiei bisericiei catolice și apoi se trece la ordinea dielei, la care sta mai întâi pertractarea raportului comisiunii financiare despre esaminarea societăților finală pâna incluzive 1871. Comisiunea financiară propune căsă sa insarcineze pre comisiunea financiară în sesi cu esaminarea societăților finală și cu con-

cederea ca raportul de esaminare să-lu poată ăsterne d'abia în sessionea viitoare și ca comisiunea financiară să se întârsească cu 6 membri pentru durată acestui elaborat.

L. Szell recomanda că referinte primirea propunerei comisionali, și după aceea indată se să primește propunerea.

Br. Dr. Pronay aduce, că notariu alu casei magnatilor, proiectele de lege pertractate și primele de acea casa, despre sporirea listei civile și despre contractele încheiate cu Belgia pentru estradarea reciproca a criminaliștilor ordinari.

Dupa aceste continuă casă desbaterea despre bugetul ministrului de agricultura, industrie și commerciu. — Dupa ce vorbescă în siedintă de astăzi K. Szell, P. Somssich și G. Remete, se rezolvă cu totul bugetul de comerț. Dupa tōte acestea se radica ministrul de instrucțiune Trefort și și tiene cuventarea sea de program. Elu constată că în destul de întrăga se arată unu interesu viu pentru afacerea instrucțiunei. Bugetul instrucțiunei din astăzi e cu multă mai mare decătu celu din altu anu. Plus-recerintă se cauzează prin spesele mai mari, cari suntu necesari pentru universitatea din Pestă. La acăstă universitate trebuie să se creeze mai multe catedre noi. Ce se tiene de profesori pentru acestea catedre, ei se potu chiamă și din strainatate de căr în patria nu se voru astă. Afara de ministrul de instrucțiune mai vorbesc I. Olah, G. Tarnoczy și Al. Kormondy și apoi se încheie siedintă.

Siedintă din 25 Februarie a casei deputatilor a deschide presedintele Bittó la 10 óre. Pre fotoliile ministeriale erau: Trefort, Pauler, Zichy și Szende. Dupa une-altele neînsemnante se trece la ordinea dielei și se continua desbaterea despre bugetul ministrului de instrucțiune și colte. — G. Kondrony impătu ministrul Trefort că în vorbirea de ieri nă amintit nimică despre afaceri de cultu prin urmare nici despre afacerile serbilor gr. or. Vorbitorul doresc că cătă mai ingraba să se pasiasca pre terenul actiunii și pre langa aceea să se purcă din punctul de vedere alu legalităției. În privința acăstă, trebuie să se convocă cătă mai ingraba congresul serbesc și să se facă posibile alegera patriarhului.

Afara de acăstă mai vorbesc la obiectul dela ordinea dielei I. Schvarz, I. Kuntz, A. Molnar, Iranyi și Csengery și apoi se încheie siedintă.

Siedintă din 26 Februarie a deschide presedintele Bittó la 10 óre. Pre fotoliile ministeriale erau: Zichy, Trefort și Pauler. Dupa autenticarea protocolului anunță presedintele prima prea înaltei serbiori a M. Sele dela ministrul presedintele, prin care se convocă comisiunile (delegațiile) esmitande pentru pertractarea afacerilor comune pre 2 Aprilie a. c. la Vienă. Serișoarea r. se va tipari și pone pre Lumea viitoare la ordina dielei. — Dupa acestea se face o interpellatiune și apoi se trece la ordinea dielei, la care sta propunerea ministrului de justiția, în urmă cărei proiectul de lege despre regularea provisoria a procedurii criminale să se predea spre o pertractare anterioră unei comisiuni speciale formanda din 15 membri. Alegera membrilor acestei comisiuni se va face în siedintă de Sambată viitoare. — Dupa acestea se continua desbaterea generală despre bugetul ministrului de instrucțiune și cultu.

Dintre tōte covenările de astăzi, a lui Aug. Pulszky e cea mai momentosă. Elu tiene, între altele, revisiunea legei pentru scolele poporale de necesaria, insă nu relativ la principiile ei. Totu din această cauza elu nu poate consenti eu ideia că ministerul de cultu să se desparte căsă de alu instrucțiunei; statul care n'are midilöce destule pentru acoperirea speselor instrucțiunii intregi, nu se

pote pune in o contradicție principale cu biserică, trebuie însă să nesuiesca (statul) a se folosi de midilöcele confesiunilor. Vorbitorul tiene de necesariu ca supraveghierea statului preste scolele confessionale nu numai că să nu se suspendă, ci din contra să se marăscă, și recomanda că să se primăscă in legea scolelor poporali minimul lesei invetitorilor confessionali.

Démna de amintită mai este cuvintarea lui Somssich, care apără pretimea catolică a Ungariei contră atacurilor aprige a lui Irányi.

Epistola deschisa.

Cluj, 14 Februarie 1873.

(Urmare din nr. tr.)

Interesele cele mai vitale ale națiunii noastre, cătă respectele umanitarie și patriotică, ne impun nouă inițiativă române de o detorintă sănătă și neamanabilă, că să nu privim cu indiferentismu acăsta calamitatea deplorabilă, ci că cautându și aflându causele pauperismului să ne strădoinu cu totu zelul și cu tōte midilöce possibile, onorifice și legale, a delatură causele seraciei, și a promovă bunastarea și cea materiale a poporului.

Voi, aru fi urmasilor și stranepotilor noștri, vai, aru fi națiunii române, de căr amu înrelasă a împlini și inca fără amenare și conscientiosu acestu oblegamentu sănătă alu nostru. În acestu casu funestu cea mai mare parte a tieranilor români și apoi împreună cu ei și mare parte a onoratorilor în restempu de o sută de ani aru fi desbracati de tōta averea mobila și inmobila; pamentul străbunul astăzi inca în mâinile românilor, aru merge pre mâni straine, și națiunea română nu aru mai fi alta decătu o cătă de dileri, nisice turme de proletari și uersitori inca de o stăre dără și mai deplorabilă decătu a fostilor eloti ai temporilor barbare, de orece acăstă de nu de altă, s'au potutu bucură baremu de o bona sănătate și tără trupescă, fiindu bine desvoltati și robusti, pâna cându — de căr din causele seraciei noastre insuși numai betiă nu amu fi în stare a o estirpă și esilă cătă de curendo dintre noi; depotentisatorul veninu a vinarsului intru atâtă aru enervă și degeneră soiul celu vengiosu, frumosu și bine facutu alo românilor, în decursulo unui secolu, ca le-aru deveni o satira amara în gura, de căr voru mai catedia a se mandri cu descendenti a loru dela legiu-nile și coloniele voinice robuste ale divului Traianu, ba și în respectul numericu români s'ară imputenă forte tare. Esempu ne suntu indianii, vechii locuitori, moscenii Americei nordice, cari mai veritosu chiaru din causele susu atente precum se scie de comunu din mai multe milioane cătă au numeratul pâna atunci, pâna ce albi europeni nu s'au facotu sa cunoască vinarsulu, mai apoi s'au imputenatul in asiă mesura, cătă abia mai suntu trei său patru sute de mii, și si acești remasi suntu mare parte degenerati de totu.

Sa ne apere ceriula de o asemenea sorte, de care numai de-ti aduci aminte 'ti sfâsa animă de neexprimabile dorere. — Dara si bunulu Ddieu numai atunci ne va tiené demni de prea poternicalu seu ajutoriu, de căr noi inca vomu face celu cu ce suntemu detori.

De parte stau de aceea, că sa dicu, cumca foile noastre nu-si batu capulu de felu pentru causele noastre materiali, ba recunoscu deplinu nesuntile prea laudabile desvoltate și pre acestu teren, din partea pr. st. d-vostra și acelorul-lalte foi române, și cu mare bucuria vediu-i, ca la anul nou chiaru din indemnul imbonatatirei stărei materiali a poporului a sparato și o făzia specială „Economul“. Dara in zadaru ve osteniti singora d-vostra pr. st. dd. redactori numai cu onii puteni, cari se interesează viu de causele noastre; căci ostenelele d-vos-

stra — privăcea acele cauzele noastre politice, să înaintarea intelectuală, morale ori materiale a națiunii, nu voru să încoronate de bune efecte dorite — până ce din partea acelor la cari vorbiti nu ve-lă fi sprințini îndestulă mesura. — Scînu totu că națiunea română parte din vitregitatea mai cu séma a tempurilor trecute, parte chiară și din propria vină a noastră — este remasă săte inde-reptu; scînu prea bine și aceea, că într'atâia secol n'amur perit de prefația pamentului, acăstă — de-si ne imple cu ore-care tără morale despre vîngîosă vitalitate a nemului romanescu, dara tolusă în sine nu e inca o garantie deplină ca individualitatea noastră națională vomu poté-o conservă și prevenitoriu. — Seclul presentu în multe se difere de cei trecuti, care poporu acum nu desvălta destulă energie în aperarea sea, care nu se silește să repară scaderile, a se mantu de vînturile sele și nu desvălta o laboriositate necurmata și nu se nesuesce să se apropie căto de curențu de gradul înaintării poporului celorude adeverat culte în tôte ramurile și necesarie, a sciencelor, artelor, a economiei-rationale, a industriei etc. etc., una atare poporu fără mantuire este espusă perirei. — Noi români unu poporu relative asiă de micu, nu avem ce felică poteri superflue: Cându — că acum — trebuie să ne străduim cu indiecute siluție de a repară în tempu scurtu atâta scaderi căto avemu, atunci, atunci necum sa fia prijoscă, dara e neaperațu necesară energișă conlucrare a tuturor fiilor națunei.

Nu e de ajunsu dara, că sa lucre numai unii, iera partea cea mai mare sa privăcea cu manile în sinu fatigile acelorui puterii (asemenavere mai cu ale lui Sisipha a mitologiei), ci în mare laboře a regenerării unei națiuni remase asiă de tare inde-reptu că a noastră, este de lipsă că sa apucăm totu la lucru și cumca în linia prima noi intellegintă româna sa împlinim cu unu zelul neadormitul obligeamente noastre sacre către națiune și patria.

Aci inse, precum si în tôte treburile noastre naționale, ne sta în cale o săte mare pedeca adeca indiferentismulu prea latu, său cu altu cuventu ne pasare a.

Tempoul e scumpu, nu potem acceptă până ce va succesa o alta generație mai vigorosă și de o crescere mai națională și patriotică, ci noi generație prea insusi trebuie să începem luceful fără întârdiere.

Deci după parerea mea e săte necesară, că propusă consultatiune a pr. on. dd. redactori, să se intenda și asupra cestiunii ca: ore cum să ară potă desceptă din letargia partea aceea a generației prese, care patimesce în băla indiferen-

tismului, și pre venitoriu cum să ară potă mantu națiunea de acestă vangrena, care face imposibile o repede înaintare, și în ce tipu să ară potă sterni indemnă în toti fiilii națunei spre o via interesare pentru totu ce privăcea binele poporului, și inflorirea națiunei și a patriei?

Nu sum asiă incredintu, că sa me tienu capacă a ve dă investitori, de ore-ce inse și eu mai de multe ori amu meditatu asupra întrebării susu atinse, binevoiti a-mi concede că sa-mi spună opinionele mele modeste.

Înălțu pentru midilöcele generali, eu tôte cătă amu socolită de priinciose de a servi spre estirparea nepasărei și spre a reinvia și generaliză indemnul la conlucrare pentru binele publicu, dejă amu detaiatu indisertatiunea-mi tienuta în 1868 la Gherla cu ocazia adunării generale a Asociației transilvane pentru literatură și cultură poporului română*).

Nevoindu a prelungi epistolă acăstă me restringu a ve rugă, că sa binevoiti a ve luă osteneala de a receti nr. 15, 16, 17 și 18 a „Transilvaniei“ din anul 1870, în cieri se află tiparite tôte acele propuneră ale mele, cari au referință la cestiunea prezentă.

(Va urmă.)

Calea ferată Sabiu-Turnu-rosiu-Rimnicu-Pitesti.

Resinari, 9. Febr. st. v.

(Br.) În „Telegr. Rom.“ nr. 5, 7, 9 și 11, a. c. s-au ventilat din punctu de vedere alu ro-

*) Modestele mele propuneră s-au fostu primitu în unanimitate, de aceea pr. on. adunare generale, și punerea aceloră în vietă s-a decisă inca atunci. — Totu până în diu'a de astăzi nu s-a realizat intr'adeveru, din acele nici baremu ună singura. Ce — marturisescu sinceru — cu atâtă mai reu'mi pare, pentru ca mai alesu unele din acele propuneră s-ară fi putut realiză fără nici o greutate mare și fără spese, și pentru ca sună tare convingu că o corespondentie executare a aceloră, aru fi produsă și până acum însemnată efecte salutarie. De ară dă Ddieu, că unor prea zelosi dd., cari mi-au promisă conlucrarea loru, sa le succeda a midiloi în fine, că acele propuneră modeste, sa fia cătu de curențu realizate și chiară în sensul loru adeveru! — Unele dintre acele propuneră prea bine și săte usioru s-ară potă fi realizată insusi în calea bisericăscă, și nu me îndoiescă că multu aru promovă între poporeni, interesarea pentru cauzele bisericesci și scolare; și prin urmare nu putem aru înaintă binele aceloră, ba aru servită la vreme chiară și istorie națională de unu isvoru săte interesantu.

Coresp.

mânilor locuitori în gîrul Sabiului pareri pentru, și contră călei ferate de clăditu dela Sabiu pre la Turnu-rosiu, Rimnicu și Pitesti, fiindu inse că acăstă căle este de mare însemnatate pentru locuitorii români din tienotulu Sabiului me simtu și eu că unul care locuiesc aici, chiamat a contribui, cu sciintia și esperința mea la deslegarea acestei cestiuni.

Nimenea nu poate negă schimbările cele mari care le aduce căile ferate societății omenesci satia cu avere, cultură și sciintia. Cetățile le apropiu ună de altă asiă, de locuitorii și potu schimbă cu înlesnire productele sele economice, cu cele industriale. Piatile tierilor prin folosirea telegrafului și a călei ferate stau în acela legatura, de lipsă intr'uno locu se poate acoperi cu preturi moderate prin prisosulu ce se astă în altu locu. Căile ferate mai au și acea însusire de înlesnescu folosirea talentelor și a puterii fizice, fiindu ca lucratorii potu fără spese mari caletorii acolo unde se platesc sciintia și lucrul loru mai bine.

Interrogarea acum inse este, ca ore cere înresu românilor locuitori în tienotulu Sabiului cădirea călei ferate dela Sabiu pre la Turnu-rosiu, Rimnicu la Pitesti.

Români locuitori în gîrul Sabiului se ocupă unii cu economia cîmpului, altii cu tajatul lemnelor de lucru și de focu, cu lucratul peilor de ștei și de capra, cu negoțiul porcilor, cu economia oilor, cu negoțiul productelor crude precum este lână, pei, cu tajerea oilor și a porcilor, producându seu și unsore. — Meseriasi de totu puteni. Economii de vite și pascu oile sele pre cîmpiele României dealungulu Dunarei incepându dela Giorgiu până la Brăila, iera productele loru adeca lână și peile, precum oile și porcii de tajatu și de negoțiul le aduce partea cea mai mare din România, pre cându de aici din cauza călei cei rele se exportă putene cara, hamuri, sierpare, glajerei, funii, și ce-va feru.

Calea acăstă dela Sabiu prin Turnu-rosiu până la Câneni se află în stare bună, de acolo inse atâtă către Pitesti până la Curtea de Argesiu cătu și până la Rimnicu în stare primitiva, în unele locuri lângă Oltu, asiă de angustă și greu de suțu, de la cea mai mica miscare laterale trasură scapată în Oltu. Podu statutoriu preste Oltu până la Slătină în josu în departare la 25 miluri nu se află, asemenea lipsescu podurile cu totul preste unele văli cari la ploii indelungate crescă asiă de mari, de nu le potu trece trasurile, și atunci comunicatiunea este întreruptă. Din acăstă cauza calea dela Sabiu prin Turnu-rosiu la Rimnicu și Pitesti este putenu umblata, ospetarie mai mari lipsescu cu totul, iera

FONIȚĂ.

Contră critica.

Critică dlui I. M. Moldovanu.

(Vechi'a Metropolia de N. Popescu)

(Urmare.)

Asiă dara din cea vechia a Daciei otarire (pre cătu adeca romanii la imperat'ia sea o au adaosu) curatul se intielege să fia coprinsu atâtă locu, cătu astăzi tiene Olatulu Temesivarului din tiera ungurescă cu Ardélulu și tiera muntenescă, și Moldavi'a împreuna cu Bugeaculu, și cu atâtă pentru tieriile cele vechi a Daciei, pre cătu propusul nostru destulă a fi socotindu, mai multu nu vomu lungi, iera celitorulu de va vrea inca a se mai îndestulă, cerce la Jorrandu, la Gloverie, la Bonficiu și Ortelec, cari săte cu deadinsu pentru Daci'a, pentru tieriile și pentru noroidele ei cele vechi au scrisu."

De aici se vede doro ca Daci'a mediterană și cea riposă se tienura de Daci'a lui Traianu, că părți intregitore ale acestei.

Dara, cumca aceste dăre provincie nu le potem astă dincolo de Dunăre, cum dice d. M., ne potem convinge și din urmatorele:

1. din cuvintele proprije ale imperatului Iustinianu insosi, coprinse în Novel'a a XI., prin carea se înființă archiepiscopatul său esarchatulu din Iustinian'a prima, amintita și mai susu precum și în v. m.; căci în acea Novelă se dice apriatu: „că episcopulu Iustinianu prima călu locului nascerei noastre sa fia nu numai metropolit, ci și archiepiscopu și

că cele-lalte provincii sa fia sub a lui autoritate, adeca: Daci'a mediterana, și Daci'a riposă; Missi'a și dō'a, Dardani'a, și provinția Prevalitana, și Macedoni'a și dō'a, și partea Panoniei și dō'a etc.”

Aici vedem, ca se aducu înainte cătu Dacie cea mediterana și riposă, cătu și Missi'a și dō'a cu numirele loru proprije. Dara deca a existat pre atunci Missi'a și dō'a, apoi a trebuitu, după firea lucrului, să fi existat totu-odata și Missi'a prima, și prin urmare Missi'a întrăga sub numirea sea acăstă, împărțita în întă'a și a dō'a, în superioră și inferioră, — Serbi'a și Bulgaria de astăzi. Inse stăndu acăstă, adeca numindu-se Missi'a cu numele seu propriu vechiu, ce-lu avea ea înainte de stramularea legiunilor prin Aurelianu, — apoi cum aru mai si potu avea locu lângă acăstă numire inca și aceea a Daciei mediterane și riposă, deca aceste dăre provincie aru si fostu preste Dunare, adeca în insasi Missi'a, și nu dincocă, în Daci'a lui Traianu?

Va sa dică: Dece Iustinianu prin Daci'a mediterana și riposă aru si intielesu partea de preste Dunăre, cum afirma d. M., atunci pentru ce ore aru mai si amintitul elu totu-odata și despre Missi'a, căndu se dice ca aci, în Missi'a și nu aici, aru si stremutatul Aurelianu legiunile sele, și ca pre acăstă tiera o aru si prefacotu elu în Daci'a sea, schimbându-i numele din Missi'a în Daci'a? Ce lipsă era, că, numindu-se ambe aceste părți ale Daciei lui Aurelianu, în mentionat'a novelă, sa se mai amintescă deosebito totu acolo inca și Missi'a, carea acum incetase de a se mai numi asiă prefacendu-se în Daci'a, și inca în ea mediterana și riposă după parerea dlui M.?

Astă totu atâtă aru însemnată, că și căndu noi cei de adi amu dă Ardélului nostru o numire nouă

precum e d. e. Transilvania și apoi venindu vorba despre densulu, l'amu numi cu ambele-i numiri înțilegându inse prin fia-care căte o tiera de o sebita.

Deci ori Dacie, fără Missi'a, ori acăstă fără Daci'i aru trebui sa ocure în novel'a lui Iustinianu, dară nici decum tôte de odata, deca desu amintile dăre provincie aru si fostu preste Dunare.

2. Partea de preste Dunare, unde ne îndrăptă d. M. sa cautămu Daci'a mediterana și riposă, de către cei mai mulți scriitori vechi se numescă totu cu numele ei celu vechiu: Missi'a, și nu Daci'a, ehiero și dela Aurelianu încocă, iera căndu aceia amintescu despre Daci'a, intielegu prin acăstă pretotindene Daci'a lui Traianu, ceea ce n'aru si potu face în modu logicu, deca Daci'a mediterana și riposă aru si fostu preste Dunare, adeca insasi Missi'a.

Astă o cunoșcemu ca deplinatate din impărțirea imperiului romanu prin Constantin Marele, despre care împărțire scrie Zosimul urmatorele: „Constantin (imperatulu) cele ce bine era tocmai amestecându (acestă istoricu cătu tôte ludele lui Constantin) a micsoră se sileșce, pentru căci elu pagân fiindu, lucrurile lui Constantin nu-i place), și tulburându pre tôte stăpânirea, care ună preste totu era, în patru stăpâniri au împărțito. Deci unui obladitorii au datu totu Egiptulu cu Livi'a, Pentapolis . . . Missi'a (acăstă precom este Dobrogea, aiurea au investițu . . . Altăia au datu Macedoni'a, Tessali'a . . . Iliri'a și Daci'a . . . și Trivali'a și Panoni'a până la Valeri'a și Missi'a ce a de susu etc.*)

Din acăstă se vede, că și imp. Constantinu Daci'a o numescă cu numele ei celu adeverato, și

*) Zosimul carte 2. Ieronimu la acestă-si anu și Idatie — după Cantemiru T. I. pag. 333 și 334.

portatorii negotiului cu lăna, pei său alte produse săntă siliti să schimbă carausii în calatoria dela Pitești până la Sabiu în departare de 18 miluri, de 3 ori și a desearcă marfa; fiind că carausii dela Pitești nu voiesc să vina cu marfa încărcată până la Sabiu, având temere că voru remane vitele lor de ostenă pre cale. Economii de vite inse cându calatorescu la turmele sele în România suntu săiti a merge său calări pre calea către Pitești, său, preferând calea cea bună, a incunigură pre la Brasovu, Timișiu, și Ploesci. — Ierà pentru multele miile de oi care le aducu acasă spre taiaie li se trage dela tòte satele prin care trecu tacea sub numire de desdaunare pentru ierbă care o pascu dealungulu drumului. Cumca vitele, calatorindu lomn'a 10—15 dile, perdu din grăsimile sea prin urmare aduse pre calea ferata aru și cu spese mai putine pote scări și cine care are cunoștința despre această economia.

In anul trecut pre cându Transilvani'a din cauza ploilor indelungate avea lipsa de bucate, se transpôrtă către Sabiu pre calea Brasiovului întrinsu cucurudiu adusu pre la Ploesci și Brasovu în Transilvani'a, pre cându cerealele arvunite în România în distanță de 10 miluri dela Sabiu în jurul Râmniciului remasese ne importate din cauza că nu era possibile a strabate cu trasur'a încarcata incocé. — Deci cine cunoște greutățile cu care ară a se luptă poporul român din tienutul Sabiului pre calea acela de comunicatiune în afacerile sele cu România, și il voiesc binele, nu va poté dorî că starea presenta a călei Sabiu, Râmnico, Pitești, sa remana cum se află acum.

Tienutul Brasiovului are totu asemenea populație cu aceea ocupatiune că și alu Sabiului afară de negotiul și taialulu porciloru. Până nu era clădită calea preste Timișiu la Ploesti economii de vite calatoriu la turmele sele în România mai totu calari că și români nostri din jurul Sabiului, ierà cându și aducea produsele sele dela vite era săliți pre calea cea rea pe la vam'a Bozeului a insuirea căte 3—4 parechi de boi la unu caru; pre cându acum'a calatorescu cu carale sele și i—si aducu cu înlesnire și putine spese, produsele a casa spre vendiare. — Si acolo voru și fostu unii omeni de parere că și acum'a la noi cumea prin deschiderea către Brasovu, Timișiu, Ploesti români din cauza că suntu lipsiti de capitaluri mari și de industrie voru deveni prin concuranti'a streinilor proletari. Activitatea românilor insa din Brasovu și împregiuru au arătat contrariul. Amu cunoștu negoziatorii onesti români în Brasovu de cari mi se sposera că au venit acolo cu unu capitalu numai de cîteva sute de florini, inse după ca au repreusat au remasă de ei averti însemnat.

Miss'a asem nea, împărțita în cea de susu și de josu, și nu; Daci'a mediterana și riposa.

Mai incolo, totu acela de a deveresce și insusi Procopiu, la care se provoca d. M. în critică sea. Acestu scriitoriu yechiu, din dilele lui Iustinianu, scriindu despre cetățile și fortăretele edificate și renovate prin Iustinianu imperatulu, anumesce totu-oata și tierile in cari se edificara acele cetăți și fortăretele, și între acestea amintesc deosebitu despre Daci'a, Missi'a, Panoni'a, Iliriu, Scithia etc.

Ierà ce scrie elu în carte 4. c. 5., și inca chiaru la locul, la care se provoca d. M. — dura numai se provocă fără că sa fia citat și cunventele — : „Pre lângă Daci'a“ dice „cura Dunărea, carea din partea din a steng'a începe a desparti pre Varvari, ierà din a drépt'a tenu romanii Daci'a carea ripensis adeca malură o chiamă (căci rip'a latinescă sa intielege malul său tiermurile apei, adeca in Daci'a depre tiermurii Dunărei)“.*)

Intrebă: pre lângă care Dacia dice Procopiu ca cura Dunărea au nu pre lângă Daci'a cea adeverata a lui Traianu? Căci, deca s'ară intielege partea de preste Dunăre, cum se vede ca crede d. M., atunci cum aru și pototu oare acela-si Procopiu adauge: „ierà din a drépt'a tenu romanii Daci'a carea ripensis o chiamă?“ cându se scie, ca nu numai acela participa adeca Daci'a riposa, ci întrăga partea dréptă a Dunărei până în Morea-negru se află în posessiunea romanilor. Prin urmare aru și scrisu Procopiu: ierà din a dréptă tenu romanii „Daci'a“ preste totu, și nu numai „Daci'a riposa“ în parte, deca aru și parerea celor ce afirmă, ca prin „Daci'a“ de mai susu s'ară intielege partea de preste Dunare.

*) A se vedé la Cantemiru T. II. p. 106 seqq.

Precum în genere se scie, negotiul Brasiovului cu România se află de prezentu mai totu în mâinile românilor până inca și productele industriei sasesci se cumpera de români și se trimit spre vendiare în România, ierà economii români de vite din gherlu Brasiovului se află într'o stare cu multu mai înaintata decâtua acelui din tienutul Sabiului, ce săra mediul cărei de comunicatiune nu era cu potentia.

De ore-ce au fostu românilor din tienutul Brasiovului de folosu clădirea călei de comunicatiune dela Brasiovu prin Timișiu la Ploesci și acum se silesuc din tòte poterile pentru esoperarea liniei ferate totu pre acolo, nu pote și nici românilor din tienutul Sabiului clădirea călei ferate dela Sabiu pela Turnu-Rosiu la Pitești spre dauna, deca nu voru fi trăndavi, și voru siedea cu mâinile în senu, ce inse pâna acum nu se preză vede. — De dorită inse aru și déca intelligentia româna din acestu tienut aru folosi tòte ocaziunile potrivite de a indemnă pre poporu, sa duca o viață morală și sa dea baetii la invetiatură meserielor, de care români în tòte părțile au lipsa cea mai mare.

Proiectulu de lege despre organizarea fundului reg.

(Testulu, în care s'a prezentat consiliul de ministri d'in partea ministrului de interne.)

Partea I.

Despre organizarea jurisdicțiilor fundului reg.

§. 1. Scaunele și districtele fundului reg. cari suntu de prezentă și essercita dreptul de jurisdicții, precum suntu scaunele: Rupea (Cohalmu), Mediasiu, Cincu-Mare, Sabiu, Sedisiora, Oresti'a, Sabiu, Mercuri'a, Nocrihiu, și districtul Bistritie și alu Brasiovului, remanu și pre venitoriu jurisdicții independente în extensiunea loru de pâna acum.

§. 2. Cetățile libere reg. cari se află de prezentă în fundul reg. și a-nume Bistriti'a, Brasiovu Sabiu, Sedisiora, Sabiu, și Oresti'a voru formă și pre venitoriu o jurisdicție d'impreuna cu scaunele și districtele pre a căroru terenu jacu.

§. 3. In fruntea fia-carei jurisdicțiilor a fundului reg. sta comitele sassescu (Comes), care în fia care jurisdicție exercita drepturile comitelui suprem stabilite în art de lege 42 din 1870. — Comitelui sassescu i se da spre disputație unu personalu corespondentoriu.

§. 4. Art. de lege 42 din 1870, care tratădespre regularea jurisdicțiilor, se va estinde și a supr'a fundului reg. inse cu următoarele modificări:

§. 5. Numerul totalu alu membrilor, cari for-

mădă jurișdictiunea și cari conformă §-lu 19 a mentionatului art. de lege, au sa aléga comitetul municipal, se va împărți astfelu, în cátu de regula pentru fia-care 500 de locuitori sa se aléga unu membru în comitetu, numerul totalu alu membrilor comitetului nu pote se fia mai micu de 40 și mai mare de 120.

§. 6. Membrii comitetului municipal se voru împarti între orașe și cele-lalte părți ale municipiilor în modul urmatoru: scaunul Sabiului și districtul Brasiovului diometate a numerului totalu alu membrilor comitetului o va do celătiale libere reg. Sabiu și Brasiovu; în scaunul Mediasului, alu Sedisiori, Sabiu, și Oresti'a, precum și în districtul Bistritie orașele cu acelu-a si nume voru avé sa deie numai doue din cinci părți a numerului totalu alu membrilor comitetului. În scaunul Rupei, alu Cincu-Mare, alu Mercuri'a și Nocrihiu orașele cu acela-si nume voru avé sa deie numai unu din cinci părți a numerului totalu alu membrilor comitetului municipal.

Membrii comitetului municipal se voru împarti între cele-lalte părți ale municipiului.

§. 7. Fia-care municipiu determină numerul membrilor pentru scaunul orfanalu centralu; precum și numerul funcțiunilor, cari suntu insirati în partea IV. a art. de lege 42 din 1870. că organe corespondenție, alu căroru personalu și cerc de activitate, se va desige și prescrie în unu statutu, ce va avé ase crea în sensul §-lui 91 alu art. de lege citat mai susu.

§. 8. Celătiale libere reg. din fundul reg. se voru organiza după normele art. de lege 18 din 1871 referitoare la orașele cu magistratu regulata. Cu privire inse la afacerile regulate prin §§. 24, 25 26 și 65, precum și prin partea VIII. a mentionatului art. de lege, celătiale reg. se voru scôte de sub jurișdictiunea scaunelor și districtelor respective și se voru supune nemidilicitu ministrului de interne.

§. 9. Celătiale libere din fundul regescu se voru organiza de-oata cu scaunele, și districtele, cu cari suntu incorporate.

§. 10. Până cându nu se va fi finită reorganizarea fundului regescu jurisdicționile insirate în § 1 potu sa se impreuna mai multe la olalta și sa formeze o singura jurisdicție, dura numai cu aprobația ministrului de interne, care apoi va cere și consemnamentul dietei la o asemenea impreunare.

Dupa finirea organizației ori și ce schimbări pre teritoriul jurisdicțiilor se va poté face numai prin legislativa.

Partea II.

Despre organizația și cerculu de activitate alu Universităției naționale sasesci.

și asiā lesne bă chiaru în interesulu administratiunei publice eră, că Daci'a lui Traianu sa se subordine în cele bisericesci esarchatului din Iustinian'a prima său Ocrid'a, de care și asiā numai prin Dunăre se despartiā.

Si cumca Daci'a lui Traianu în dilele lui Iustinianu se tienea iéra-si de imperiulu romau, și lesne de dovedită. Asiā Procopiu în carte 3 c. 14, de resbelulu Galiloru**) scrie acestea: „Tornulu, dice, carele de ceea parte de Dunăre odinioara Traianu imperatulu facuse, . . . pre acesta și altii din pregiurul lui, Iustinianu imperatu, că pre nisice locuri, ce eră de moșia și de sta-pânire a românesca, le-au giuruitu Antiloru și Slavinilor etc.“

Totu acolo: „Gepidii, dice, cari mai denainte tineau cetatea Sirmium și tota Daci'a, Iustinianu imperatu după ce a o scosu acea tiéra din mănila galiloru etc.“

Totu acolo-si: „Imperatulu (Iustinianu) căte-va locuri din Daci'a au datu Erulilor etc.“ Si iéra-si: „. . . iéra după ce au vediutu ca alti gonită din tota Daci'a pre Goti etc.“ Si în fine: „Tote locurile acelea (din Itali'a, Daci'a, Iliria și Traci'a) sub oblasta imperatiei romanilor suntu.“

Dara si insusi imperatulu Iustinianu in novala sea mai susu citata, inca ne adevaresce acela de dindu: „De ore-ce in presentu, cu ajutoriul lui Dieu, imperiul nostru asiā de tare a crescut, incat u ambe riperile Dunăre i suntu pline de cetățile noastre etc.“

(Va urmă.)

**) Cantemiru T. II. pag. 99 seqq.

§. 11. Universitatea națională sasesci constă din trei-dieci de membri, pre cări i alegeră jurisdicțiunile din fundulu reg. și e cete libere reg. incorporate, pre trei ani și în urmatoreea proporțiune: Scaonul Sabiuului și districtul Brasovului trămitu căte trei membri, cele-lalte juredictiuni ale fundului reg. căte doi; cete-lalte libere reg. Sabiuului și Brasovului căte doi; Bistrița Mediasulu, Seghișoară, Sabiuului și Orestița căte unu membru.

La casu cându în sensulu § 10 alu acestei legi s'ară impreună mai multe jurisdicțiuni laolaltă, atunci jurisdicțiunea formata prin o asemenea impreunare va alegeră atât'a membri, căti aru fi avutu sa alegeră, după dispusetiunile de mai susu, fia-care din jurisdicțiunile impreunate.

§. 12. Presedinte alu universității naționale sasesci este comitele sasescu.

Vice-presedinte alege universitatea dintre membri sei.

§. 13. Universitatea națională sasesci tiene pre fia-care anu o adunare mare ordinaria, pre carea o conchiesa comitele sasescu, care totu-odata este in-datorat, că la dointița a siese jurisdicțiuni sa conchiesme universitatea la o adunare straordinaria.

§. 14. Agendele universității suntu:

- a) Stabilirea ordinei de d.
- b) Administrația avelei jurisdicțiunilor, din fundulu reg., carea si pâna acum s'a administrat prin universitate, precum si disponerea asupr'a acestei averi.
- c) Imprumuturile, cari impovărdă acesta avere.
- d) Procurarea si instruirea avelei cardinali.
- e) Votarea bugetului anualu si esaminarea so-cotelor de incheiare.

f) Stabilirea numerului si organizația func-tionarilor, precum si a salarielor presedintelui si si a amplioatiilor.

g) Alegera si controlarea functionarilor uni-versităției, liberarea loru de responsabilitate, sus-pinderea loru din oficie si ordonarea investigației disciplinaria.

h) Controlarea casselor ce stau sub inspec-tiunea si administrația ei.

i) Inspectiunea asupr'a fundaționilor create din averea ce o administrație.

§. 15 Numai cu aprobația ministrului de interne se va poté esecu unu conclușu, care se va referi a) la dispusetiunile despre avere, b) la stabilișterea bugetului, c) la instruirea imobililor, d) la contractarea de imprumuturi, e) la incheiarea seu desființarea de contracte ponderoase, cari nu obvinu in bugetul votat, f) la sistematizarea de oficie noue, seu la desființarea celor existente.

Déca ministrul de interne, in cursu de patru-dieci de dile, incepdu dela diu'a presentarei, nu 'si va dà parerea, atunci conclusele presentate se privesc de aprobat si se potu execuția.

§. 16. In privint'a administrației si folosi-rei averei, ce este proprietatea tuturor jurisdicțiunilor, decide universitatea națională sasesci in numero completu. In privint'a administrației si folosirei acelei averi, care este proprietatea jurisdicțiunilor singuratece decido si dispunu numai acei membri ai universității națională sasesci, cari suntu alesi de jurisdicțiunile respective.

§. 17. Copile autentiate si legitime ale proto-colelor universităției au de a sa trimite ministrului de interne in restempu de treidieci de dile, incepdu dela inchiderea sessionei. La cererea unui-a dintre ministri au de a se tramite fără amenare si protocoale.

§. 18. Cu execuțarea acestei legi se inserci-nădă ministrul de interne.

Brau 14 Februarie.

Prea venerabilul consistoriu archidiocesano gr. or. din Sabiu au ordonat obor. preotime in cele 2 circularie de sub nr. consistor. 889 si 890 din 1872, dara cu deosebire in celu din urma (nr. 890), in care prea parintesc ne invetia si demanda că, cu ocasiunea secerisului, culesului viilor etc. a se aduna contribuiri bene-vole, dela crestini, acelea apoi ale preface in bani, si a insintia fonduri. In modulu acesta — intru adeveru celu mai potrivit, — se potu cästigă sume mari si forma fonduri insemnante pentru diferite scopuri. Furesc avendu in privire inainte de tôte fondulu scolaru si bisericescu apoi altele. Nu de mai mica — puljenă insemnata, bă inca cu multu mai mare, — este circulariulu prea venerabilului consist. nr. 889 — din 1872 totu in acel'a-si nr. alu „Teleg. Rom.“ 87—1872; si in care ordonădă strengu a se face către on'a si către alt'a. Acësta formă marea inventarie unde sa se trăea tôte bunurile bisericesci

si scolastice. Si a cästigă si insintia inca e greu — e forte greu de multe ori, dara a pastră si grigii bine e cu multu mai greu.

Deci acesto 2 circularie fusera de totulni totu prea bine venite si prea pozitive unul cu altul.

Deci dara, pentru că sa potem si multiamitori si recunoscatori către toti bine-facatorii nostri nu trebuie alt'a, fără: a) starintia din respoteri pen-tru sterpirea tuturor moravorilor si obiceiurilor pen-rele, si b) inlocuirea loru cu cele bune, in intele-

sulu susu amintitelor cercularie. Déca vomu urmă noi intru tôte prea inteleptilor nostri conducatori, atunci apoi, dara numai atunci, vomu poate acceptă — speră, — ca Ddieu va tramite bine-cuventările sele asupr'a nôstra; atunci apoi cu adeverat „vi'a va dă rodul seu si pamentul odraslele sele.“ Zahari'a c. 8 v. 15. „Vi'a vostra nu va slabii in tierâna, nici rôd'a pamentului vostru voiu strică, ci voiu deschide sghiaburile cerului si voiu versă bine-cuventarea mea vóu, pêna va fi destulu, déca ve ve-ti intorce către mine.“ Malahi'a c. 3 v. 10—12.

Noi amu si cele mai nefericite siuntie pre pa-mantu, déca din propria nôstra — patiania, — es-perintia nu amu invetia. Noue, celor ce eram in intunereculu celu mai obscuru ne-an resarit lumina;

îtă sôrtele ne incaldeșe si ne lumină! cine nu vede lumină si cine nu semte caldur'a lui? Molti, intru adeveru, multi au dorilu, — bă s'a si loptat cu armele in mâna, că sa dobore jugulu si

sa frângă caten'a robiei, — sa véda lumin'a, sa semte caldur'a si sa se bucre de libertate, inse-dorere! ei n'au potutu si fericiti!! ince noi — noi,

— lauda si marire lui Ddieu si bravilor nostri bar-bati — suntemu fericiti.

„Fericiti suntu ochii vostru, căci vedu; si ure-chile vóstre căci audu... Căci multi proroci si drepti au dorit sa vada cele ce vede-ti voi, si n'au

vediutu: si sa auda oele ce audită voi, si n'au au-ditū“. Mateiu c. 13. v. 16—17.

Unu teologu.

Romania.

Cestiunea junctiunilor drumurilor de feră cu România s'a desbatutu in camer'a deputatilor in 19 si 20 l. c. si s'a terminat cu respingerea proiectului de junctiuni. Pentru că se alba si publicul nostru o iconă despre tratarea afacerii acestei in camer'a din România reproducem in estrasu cuventarea unoi'a din primii parlamentaristi ai Romaniei.

In sedinti'a dela 19 dupa altii ia cuventulu

Michailu Cogalniceniu si arata ca discussiunea de astazi si votulu camerei voru si mai mari decătu ori-care altul, căci cându e vorba de lucruri interiore, ele suntu reparabile, pre căndu aci e vorba de legatur'a tierei nôstre cu unu statu paternicu pre mai multu de jometate frontariele nôstre, cu unu statu mare alu căruj glasă nu potem de cătu a-lu ascultă. Ne-amu legatu nu cu state, ci cu companii că a lui Strossberg, si autonomia nôstra era periclitata, amenintata. Astazi e ce va si mai gravi: ne legămu cu Austro-Ungari regenerata, care in ultimii ani ni s'a arestatu favorabile. Acësta insa ne impune datori'a de a acceptă că Austri'a sa nu ne cera a ne sacrifică interesele.

Amu combatutu acësta junctiune din convin-gere, căci — in aceea ce privesc guvernul — nu aproba conduit'a sea politica. Junctiunea cu Ploiescii e cea mai pericolosa. Cestiunile economice suntu eminentimente politice si căndu lota ti'er'a nu vrea sa dea strainilor interesele economice, suntemu in dreptu a nu dă acësta junctiune, care e si o cestiune financiară, si politice, si strategica.

Acum 3 ani Russi'a ceru revisiunea tratatului de Parisu pre ce motivu puternicu? Pentru ca România si-a creatu drumuri de feru, ca prin liniele sele comerciale si strategice România a dobândit u importantia nepotriva cu intinderea sea.

In fati'a acestoru vorbe, putem vota noi junctiunile fără a ne gândi la consecintele loru, căndu ele legă nisces linii ce pornesc din centralu Europei?

Prin tratatulu de Parisu, România e menita a fi unu bulevardu, unu echilibru intre Russi'a Turci'a si Austri'a, "si are datori'a de a si neutra si către on'a si către alt'a. Acësta formă marea nôstra târia si sperare, sa nu urmâmu nici o politica strâna, ci națională, că Serbi'a.

Ce facem printr'aceste junctiuni? Dămu Austriei tôte pasurile. Prin junctiunea dela Ploiesci punem Bucurescii in fati'a Austriei, precum lassii suntu in fati'a Russiei. Cându eram copilu, ne-amu culcatu in Moldova cu Voda Sturza pre tronu si a dôu'a inventarie unde sa se trăea tôte bunurile bisericesci

Franci'a era sa faca resbelu cu Belgia pentru drumurile ferate, iéra noi permitemu Austriei a ne aduce companiile ei de constructiune. Luxemburgul a resistat mult la cererile Germaniei de a pune mân'a pre liniele-i ferate. Noi de ce sa nu ne gândim ca ingreiuem positiunea poterilor ce ne aperă, favorindu mai multu pre alt'a? Si apoi un'a din cauzele invingerei Franciei nu fura si junctiunile ce dedese Germaniei, si pre cări se transportă în singura di căte 600,000 de germani?

Dara finançarminte, puté-vomu construi 4 puncte atâtu de mari si de grele, inca fia-care chilometru va costă unu milionu? Si unde suntu studiile facute? Nicări, căci n'avem nici unu studiu facuto. Si, déca la Uză nu se pote precisă nici chiaru punctul de junctiune, cu atât'a mai putinu nu se pote lipsa pretul chilometricu.

Se dice ca junctiunile suntu necesarie, pentru ca bogatiile nôstre an sa trăea pre la noi. Nu e asiă. Acele bogati voru ajunge la Gurgiu, Brâila si Galati, care ierà nu potu face nimică. Dara chiaru admitendu ca va fi mereu vîra, ce esportu se face? Ce marfa vine pre la Itcani? Suntu septamâni intregi, in care abia căte unu trenu aduce marfa.

Prin urmare vomu plati totă garanti'a, căci adi liniele esistente, principale, n'aducu decătu 1% si 6% le va plati ti'er'a.

Déca se dice ca Austria nu vrea. Dara ore acăstă vointia care este? Si vointia Austriei s'a schimbă după ministerie, politica si impregiurări. Odata Austria cerea ou ori-ce pretiu Oituzu, iéra nu Boz'a, căci vrea sa trăea prin Secui. Adi Austria are alte interese: vrea sa indestulede Brasovulu. Si, déca Austria dice nu vreau, si noi trebue sa-i respondem: nu potem, căci ne sacrificăm interesele. Jonctiunea Ploiesci-Români'a pururea amu refusat'o.

Dara se dice: sa remâne fără jonctiune? Nu. Amu datu jonctiunea Ilzcani, care pune pre Austria in pozitune a ne luă 6 judetie ale Moldovei, sacrificându interesele intregei parti de prește Milcovu, pentru ce? Pentru că sa ne dea Verciorov'a, la care ni se asicura ca Austria a consentit.

Dara chiaru neconsemnăndu Austria la jonctiunea Verciorov's, ore acea linia, care merge dela Dunăre si Craiov'a la Bucurescii va fi neproductivă? Comerciul Europei va veni la Baziasi si Verciorov'a, si va trece totu pre liniele nôstre principale.

Amu datu Austriei Vulcanulu si Oitazulu: sa-i mai dămu, ince nu puncte cari ne perdu.

D. Cost'a-Foru a spus ca a consultat deputati in conversații particulare. Nu le recunoscem, căci au fostu discussiuni, si voturi publice ale camerei. Cestiunea junctiunilor s'a desbatutu nu de 7, ci de 21 delegati: s'a votat punctul Vulcanu, apoi Ocna-Adjuda. Boz'a s'a refusat. Pentru ce? Pentru ca e pre aproape de Bucurescii si taie comunicarea intre România si Moldova. e venit d. St. Grecenii s'a propus Temesiulu, camer'a a refusat si d. St. Grecenii era chiaru sa-si dea demisiunea. Ei bine, cum ministrul a potutu primi aceste puncte?

Guvernul austriaco vine si propune că elu se construiesca acele jonctiuni, elu care pentru drumurile lor interiore nu cere sa i se voteze bani. Ore acăstă nu trebue sa ne descepte? D. Cost'a-Foru combate subvențiunea, căci aru dă Austriei dreptul de controlu. Déca e asiă, garanti'a e si mai rea, căci in totu anulu Austria aru dice guvernului nostru ceea ce dicem ne companielora strâne, si acăstă pâna la sfarsitul concessiunii.

Déca aru si alegem, aru si subvențiunea: Elveția Franci'a etc. dau subvențiune liniei de sub monte St. Gotthard.

Pentru aceste motive, dsea va vota in contră junctiunilor, căci camer'a a otarit punctele de mai înainte si, déca Austria nu vrea, nici noi no potem. Austria are nevoie sa vie la Marea-Negru si Dunăre, iéra nu noi, carii vîra avem Dunărea si ierà linia Ilzcani spre a merge in Europa. In cestiunea organizării bisericiei, d. Cost'a-Foru dicea ca, ori cătu de mici suntemu, avem dreptul a refusa ori-ce unei mari poteri. Se o facem acăstă aci, căci, de se voru vota junctiunile, prește 7 ani ne vomu tredî cu o datorie de 400 milioane. Dea Domnedieu sa me inselu.

Déca ince se va luă in considerare convențiunea atunci voiu propune Tarnu-Rosiu, că mai preferabil, decătu Boz'a si Temesig.